

Az elhallgatott Majdan téri mészárlás és téves nyugati interpretációi*

Az öt évvel ezelőtt, 2014. február 18–20-án, a kijevi Majdan téren végrehajtott mészárlás vízválasztó volt nem csupán az ukrainai politikában és történelemben, de a világpolitikában is. A Kijev belvárosában elkövetett tömeggyilkosság készítette elő a terepet az oroszparti kormány erőszakos megdöntéséhez, valamint a Washington és Moszkva közötti új hidegháborúhoz.

Éppen ezért figyelemreméltó, hogy a világot megrázó vérengzés után öt évvel sem ítélték még el senkit az elkövetők közül. Alighanem ez volt a történelem legjobban dokumentált tömeggyilkossága: élő közvetítést adott róla a tévé és az internet, és több ezer szemtanú előtt zajlott. Bár nagy nyugati, ukrán és orosz sajtóorgánumok, más országokból érkezett újságírók százai, illetve a közösségi oldalak számtalan felhasználója filmezte le az eseményeket, mindmáig nem ítélték még el senkit e súlyos bűncselekményekért.

Az uralkodó narratíva, amit a nyugati és ukrán kormányok, illetve a mainstream média kezdettől fogva támogatott, egyértelműen a Janukovics-kormányt tette felelőssé a tragédiáért. Eszerint a volt elnökhöz, Viktor Janukovicshoz hű fegyveres erők – mesterlövészek és/vagy a Berkut nevet viselő rohamrendőrség tagjai – mészárolták le a békés majdanista tüntetőket, Janukovics közvetlen utasítására. A Janukoviccsal és minisztereivel, valamint a fegyveres erők parancsnokaival és a Berkut egységeivel szembeni vádakat általában készpénznek veszik (a Berkut öt tagját perbe is fogták azzal a váddal, hogy 2014. február 20-án 48 tüntetőt gyilkoltak meg), s az ezt a narratívát megkérdőjelező véleményeket kevés kivétellel elutasítják.

* A cikk képanyagát és az egyes kulcsfogalmakhoz, megállapításokhoz tartozó hiperhivatkozásokat itt nem közöljük. Ezek megtalálhatóak az eredeti, angol nyelvű cikkben: <https://consortiumnews.com/2019/04/22/the-buried-maidan-massacre-and-its-misrepresentation-by-the-west/>

Az Egyesült Államok-beli és egyéb nyugati mainstream média figyelmen kívül hagyta a bíróságon felmutatott bizonyítékokat, a hivatalos személyek és politikusok nyilatkozatait, valamint a bevett narratívát megkérdőjelező tudományos vizsgálatokat. A Majdan téri mézszárlással kapcsolatos kutatásaim sem kaptak efféle nyilvánosságot.

Tüntetőik és rendőrök legyilkolása

Vizsgálataim eredményeiből azt a következtetést vontam le, hogy a tüntetők és a rendőrök szervezett vérontás áldozatai lettek, melynek célja a Janukovics-kormányzat és a kormányerők legitimitásának megingatása és az ukrajnai hatalomátvétel elősegítése volt. A Majdan mozgalom oligarchákhoz köthető és szélsőjobboldali elemei is részei voltak a mézszárlásnak; emiatt a hivatalos nyomozást időhúzással akadályozták és meghamisították. Ennek alátámasztására tanulmányokat, valamint különböző bizonyítékokat felvonultató online videókat mutattam be az Amerikai Politikatudományi Egyesület (American Political Science Association) 2015-ös San Francisco-i és 2018-as bostoni találkozóján, a Nemzetközi Nemzetiségekutatási Társaság (World Convention of the Association for the Study of Nationalities) 2017. évi New York-i világtalálkozóján, az Uppsalai Egyetem Orosz és Eurázsiai Intézete (Institute for Russian and Eurasian Studies at Uppsala University) és a Szláv és Kelet-Európai Kutatások Brit Egyesülete (British Association for Slavonic and East European Studies) által közösen rendezett 2018-as konferencián, valamint megjelentettem ezek összefoglalóját egy neves akadémiai kiadónál.

Az ukrajnai főügyész nemrég kijelentette, hogy a Majdan téri mézszárlással kapcsolatos nyomozás befejeződött. Annak végleges bizonyítékeként, hogy a tüntetőket nem orvlövészek, hanem a Berkut rendőregység gyilkolta meg, a főügyész egy New York-i építészeti cég, a SITU 3D rekonstrukciós modelljét mutatta be, amely ukrán „önkéntesek” bevonásával készült.

A modellt a *The New York Times* ismertette a 2018. május 30-i számában, a *Ki ölte meg a kijevi tüntetőket?* című riportban, annak bizonyítékaul, hogy a Berkut mézszárolta le a majdanista tüntetőket.

Azonban semmilyen szakértelemre vagy a majdani mézszárlással kapcsolatos ismeretre nincs szükség annak belátásához, hogy a 3D-modell elemi adatok nyilvánvalóan téves értelmezésén alapul.

A holttesteken talált sebek elhelyezkedése a 3D-modellen nem egyezik az igazságügyi orvosszakértői vizsgálatokon megállapítottakkal. Ezen vizsgálatok jelentéseit használták fel azokban a szimulációkban, amelyekkel a lövészek helyét rekonstruálták. (Ezek a jelentések ukrán és angol nyelven elérhetőek a fentebb hivatkozott weboldalon. *) Az egyik jelentés szerint Ihor Dmitrivet felsőteste „jobb oldalán” és „bal oldalán” érte lövés; a golyó „jobbról balra, fentről lefelé, némileg előlről hátrafelé” haladt a testében úgy, hogy a bemeneti seb 20,5 cm-rel (8 hüvelykkel) magasabban volt a kimeneti sebnél. A szimulációban azonban a sebek elől és hátul helyezkednek el a testen, és a golyó csaknem vízszintesen halad.

A majdani mészárlás tárgyalásán részt vevő egyik ügyvéd képi bizonyítékok alapján megerősítette, hogy Dmitriv sebhelyei testének jobb és bal oldalán voltak. A Dmitriv testének vizsgálatát rögzítő videófelvételen, amely rögtön a lövöldözés után készült, a majdani orvoscsapat önkéntesei szintén ugyanilyen sebhelyeket jelöltek meg, a test elülső oldalán pedig nem volt sérülés. Mindez szemben áll a 3D-modellen ábrázoltakkal. Az igazságügyi orvosszakértői jelentés szerint Dmitrivet a jobb vállán is megsértette egy letről lefelé haladó lövés, és a bemeneti seb itt a kimeneti sebnél 5 cm-rel alacsonyabban helyezkedik el. A 3D-animáció ennek a sérülésnek az irányát is tévesen jeleníti meg.

A két másik áldozat sebeinek elhelyezkedését hasonlóan megváltoztatták a 3D-modellen. Mind az igazságügyi orvosszakértői vizsgálat, mind a ruházat sérülései azt mutatják, hogy az Andrij Dihdalovics testén található kimeneti seb a hát középvonalában helyezkedett el; a 3D-modellen ez jelentősen jobbra tolódik. A modell a golyó útjának függőlegeshez közelítő szögét, amely a bemeneti és kimeneti sebek között 17 cm magasságkülönbséget eredményezett, csaknem vízszintesnek ábrázolja.

Jurij Parascuk esetében az igazságügyi orvosszakértői vizsgálat azt találta, hogy a bemeneti és kimeneti sebek a fej hátulsó részén, bal oldalon voltak. A 3D-modellen a bemeneti seb a fej elülső oldalára került, és az eredetileg kissé fentről lefelé haladó lövés iránya majdnem vízszintes. Egy francia fotóriporter videófelvételéből származó kép egy széles, golyó ütötte lyukat láttat Parascuk piros sisakjának

* <http://maidan.situplatform.com/>

hátulján. Hogyan lőheték volna őt fejbe, közel vízszintes vonalban, hátulról, a vele szemközt elhelyezkedő Berkut fegyveresei?

A sebek helyének önkényes megváltoztatása erősen megkérdőjelezi az egész rekonstrukció hitelességét, és ezáltal a SITU elemzését, illetve a *The New York Times* cikkét is, melyek szerint az említett áldozatokat, több más majdanistával együtt, a Berkut által elfoglalt állásokból lőtték volna le.

Nem kell ballisztikai szakembernek lenni, hogy értsük: mivel a videófelvételek tanúbizonysága szerint a három meggyilkolt személy a Berkut embereivel szemközt foglalt helyet, a fentről lefelé haladó golyók által ütött, a testeken hátul és oldalt elhelyezkedő sebhelyek, amiket az igazságügyi orvosszakértői vizsgálat megállapított, fizikailag nem származhattak az áldozatokkal szemben, velük vízszintesen megegyező helyzetben álló Berkut fegyvereseitől. A kormányzati nyomozás keretein belül elvégzett igazságügyi orvosszakértői vizsgálatnak a tárgyaláson nyilvánosságra hozott eredményei rámutattak, hogy a majdanisták túlnyomó többségét nem szemből és nem vízszintes vagy majdnem vízszintes irányból lőtték le, holott ez a pozíció felelne meg a rendőrség által elfoglalt állásoknak. Sokkal inkább úgy tűnik, hogy hátulról és oldalirányból, fentről lefelé irányuló lövésekkel ölték meg őket, amely pozíció viszont a majdanisták által ellenőrzött épületeknek felel meg.

A kormányzati vizsgálat

A kormányzati vizsgálat, melyet a Majdan után folytattak le és amely a Berkutot vádolta meg az említett három majdanista megölésével, bizonyos aggodalmakra ad okot.

A SITU weboldalon közzétett összetett orvosi vizsgálatok, melyeket a kormányzati vizsgálat a Berkut elleni fő bizonyítékként fogadott el, ugyanazokat a lövedék röppályákat mutatják be, amelyeket a 3D-modell is. Az ukrán és angol nyelven elérhető vizsgálati anyagból kiderül, hogy ezeket a röppályákat nem ballisztikai szakértők, hanem orvosszakértők határozták meg; számításokat és magyarázatokat azonban nem találunk.

A SITU által használt egyidejű videófelvételek, melyek alapján megállapították, hogy a Berkut egy teherautó-barrikád mögül ölte meg Parascukot, valójában azt mutatják, hogy ő és a többi majdanista a rendőrség lövonalához képest holttérben voltak a teherautó mögött.

Fizikai képtelenség lett volna, hogy a rendőrök a teherautó teteje felett elhaladó lövéssel öljék meg őt. Több tucat meggyilkolt vagy megsebesített majdanistát ugyanitt, hasonló helyzetben ért lövés.

A Janukovics-kormány erőinek térbeli pozíciója a mézárálás idején jól ismert. Elhelyezkedésük az én tanulmányaimban, a kormányzati vizsgálatban beterjesztett vádiratban, számos videófelvételen, és a SITU 3D-modelljén is azonosítható.

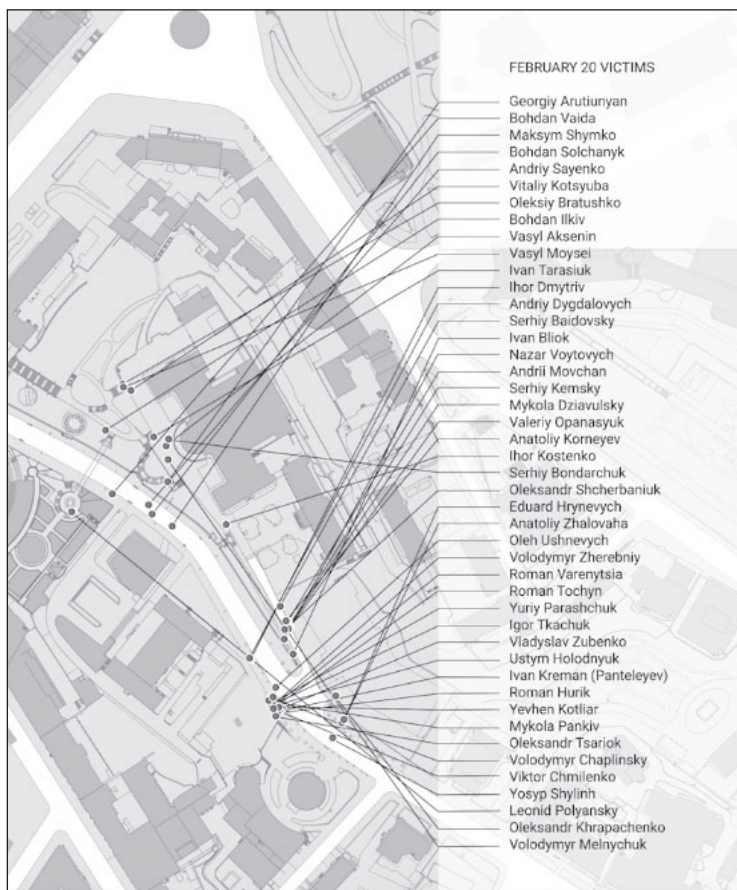
A három majdanista halálának pillanatában a Berkut rendőrei az Instytutcska utca barrikádjai mögött voltak a kormányzati oldalon, míg a lelőtt tüntetők a Berkut és a Hotel Ukrajna között helyezkedtek el.

A törvényszéki vizsgálatok során kormányzati szakértők számos golyónyomot találtak a Hotel Ukrajna falán a Berkuttal szemközti oldalon, a második, harmadik és felsőbb emeletek, illetve a tető magasságában. Ám nem azonosítottak egyetlen golyónyomot sem a rendőrökkel szemközti oldal földszintjén, azaz a majdanisták mögött. A golyónyomok törvényszéki jelentések által leírt helyzete egyértelművé teszi, hogy majdnem minden lövedék, amit a Berkut és más, különböző állásból tüzelő egységek lőttek ki, a majdanisták feje felett repült el, vagy oszlopokat, fákat, ill. egy virágládát vett célba. Ez fotókon és videókon is jól látszik, beleértve a mézárálás után általam készített felvételeket, a hotelben újságírókra leadott lövéseket bemutató videókat, ill. a Berkut első barrikádjának pozíciójából készített Google Street View fotókat is.

Ez megerősíti tanulmányaim következtetését, miszerint a Berkut, illetve a belügyminisztérium rendfenntartó szervének (Внутрішні війська України) Omega mesterlövész egysége a Hotel Ukrajnában tartózkodó orvlövészekre lőtt.

Öt hosszú év után aligha meglepő a Porosenko-kormány abbéli kudarca, hogy tisztázzák a három említett majdanistával végző lövedékek röppályáját, ill. ebből a célból helyszíni kísérleteket folytassanak le – bár a bíróság erre már két évvel ezelőtt utasítást adott. A fizikai valóságot módosítani lehetetlen. A tényeket a szó szoros értelmében elfedve, hatalmas kerítéseket emeltek a Majdan-mézárálás emlékművének építési munkálataihoz; az emlékmű teljesen átformálja majd a teret. A röppályák helyszíni rekonstrukciója, amit a nyomozás még öt évvel a mézárálás után sem végzett el, a kerítések és az emlékmű miatt kivitelezhetetlen.

A SITU-rekonstrukció figyelmen kívül hagyott több golyónyomot Dmitriv és egy másik, Dihdalovics előtt álló tüntető pajzsán,

A SITU által készített térkép az áldozatok helyéről, névvel

bár ezek a rekonstrukció során felhasznált, a lelövésüket megörökítő videóknak láthatóak. Helyzetükből adódóan ezeket a golyónyomokat nem üthették a Berkut barrikádjáról indított lövések.

Ám ezeknek a pajzsoknak a tisztán kivehető golyónyomokkal, akárcsak Parasczuk sisakjának és csaknem minden további, a megölt és megsebesített tüntetőkhöz köthető sisaknak és pajzsának rejtélyes módon nyoma veszett a vérengzés után, rengeteg egyéb perdöntő bizonyítékkal, például a lövedékekkel és a biztonsági kamerák felvételeivel együtt.

A majdanista szemtanúk döntő jelentőségű tanúvallomásait Dihdalovics és Dmitriv halála ügyében hasonlóképpen figyelmen

kívül hagyta mind a *Times* riportja, mind a SITU és a hivatalos ukrán nyomozás. Dihdalovics özvegye egy, az ukrán médiában megjelent interjúban elmondta, hogy egy másik tüntető saját bevallása szerint látta, hogy Dihdalovicsot egy orvlövész ölte meg a Bank Arkada tetejéről. Ez a majdanista szemtanú Dihdalovics mögött látható egy videofelvételen, amelyen együtt mennek kimenteni a már megölt Dmitrivet. A Bank Arkada egy magas, zöld épület Dihdalovics és Dmitriv pozíciójától jobbra és előre felé, és úgy tűnik, a helye meg is felel az áldozatokkal végző lövedékek irányának. A majdani mészárlásról írt tanulmányomhoz mellékelt videók azt mutatják, hogy ez az épület a majdanisták ellenőrzése alatt álló területen volt. A tetején tartózkodó orvlövészekről említést tett több sebesült tüntető a per során tett vallomásaiban, illetve az Ukrajnai Biztonsági Szolgálat parancsnokai és mesterlövészei is.

A lövöldözés során egy majdani egészségügyi önkéntes ennek a zöld épületnek a tetejére mutogatott és mesterlövészekről kiabált, de a BBC riportjában a szavait úgy fordították, mintha hat tüntető megöléséről beszélne azon a területen. Egy tüntető és az orvos csoport egy másik önkéntese, akik annak a helynek a közelében sebesültek meg, ahol a Dihdalovicsot és Dmitrivet megölték, azt vallották, hogy az említett épületből lőttek rájuk. A kormányzati ballisztikai szakértők ezt helyszíni kísérletekkel igazolták.

A nyugati sajtó hallgatása

Ezeket a nyilvánosságra hozott tényeket semmilyen nyugati médium nem közölte. A *The New York Times* sem, amely 2014. április 5-én sebesült tüntetőket mutatott be a regnáló kijevi kormányzat kétkedés nélkül elfogadott beszámolójának kapcsán. Ez a jelentés az akkori kormányt, „Viktor F. Janukovics egykori elnököt, rohamrendőrségét és feltételezett orosz segítőit” tette felelőssé „azért az erőszakért, amely több mint 100 ember életét követelte februárban Kijevben”.

Hallgatott a CNN is, amely filmre vette és a kormányerők akciójának állította be az említett egészségügyi önkéntes sérülését.

A kormányzati nyomozás egyszerűen nem ismeri el, hogy az említett helyen vagy bármelyik más, a majdanisták által elfoglalt épületben orvlövészek lettek volna, és megtagad ezzel kapcsolatban minden vizsgálatot. Teszi ezt annak ellenére, hogy az orvlövészekről felvételek

készültek, és a per során sok sebesült tüntető, ill. több mint 150 egyéb szemtanú tett velük kapcsolatban tanúvallomást.

A 3D-modell feltételezése, mely szerint Dmitriv egyetlen lövést szenvedett el, ellentmond egy másik majdanista vallomásának, aki látta, hogy Dmitrivet egy „orvlövész” lőtte le a Hotel Ukrajna épületéből. Tanulmányaim a majdani mészárlásról és az azokhoz mellékelte videók azt mutatják, hogy a hotel akkor a majdanisták ellenőrzése alatt állt.

A *The New York Times* „Ki ölte meg a kijevi tüntetőket?” c. cikke beszámol a New York-i építészeti cég együttműködéséről egy ukrainai „önkéntessel” a 3D-modell elkészítésében. Viszont nem említi az ukrainai főügyész 2017-ben a Facebookon közzétett beismerését arról, hogy más névtelen „önkéntesek” munkájához hasonlóan ezt az ukrán diákot is az ő kormányhivatala pénzelte, hogy részt vegyen a majdani mészárlásról szóló felvételek összeállításában és összehangolásában, együttműködve a Nemzeti Front* nevű párt egy sajtóorgánumával.

Ukrán politikusok és majdanisták – például Nadia Szavcsenko, ill. őt, egykor grúz állampolgárságú volt katona – olasz és izraeli tévés dokumentumfilmekben a mészárlásban való közvetlen részvétellel vádolták a Nemzeti Front párt néhány vezetőjét. Eközben a *The New York Times* magasztalja az ukrán kormány által lefolytatott nyomozást és a Majdan-ügyben eljáró ügyvédek, amiért következtetéseket vonnak le „civil nyomozók” ehhez hasonló elemzéseiből, és úgy állít be egy építészeti céget, mintha az döntő bizonyítékokat szolgáltatna a majdani mészárlás ügyében.

Brad Samuels a SITU Research egyik alapítója. Ez a New York-i építészeti cég készítette a három meggyilkolt majdanista esetét rekonstruáló 3D modellt, melyet a *The New York Times* annak bizonyítékaként mutatott be, hogy nem léteztek orvlövészek, és a 49 fő életét követelő mészárlást a Berkut rendőri egység követte el.

Samuels egy videófelvételen elmondta, hogy „végül egyetértés alakult ki azt illetően, hogy jelen volt egy harmadik cselekvő fél is. Az igazságügyi orvostani bizonyítékok alapján világos, hogy az embereket hátbalöltték. Valaki a tetőkről lőtt.” Ennek a meglepő megfigyelés-

* Az ukránban a *народ*, akár a németben a *Volk*, csak baloldali olvasatban jelent szociológikus tartalmat: *nép, people*. Jobboldali olvasatban „faji” értelmet tulajdonítanak neki: *nemzet, Rass, Nation*.

nek sehol sincs nyoma a SITU 3D modelljén, amelyet Samuels cége készített; a *The New York Times* sem említette meg.

A hátra lőtt majdanisták eseteit kihagyták a SITU modelljéből. Azonban a szándékosan kiválasztott három tüntető esete is azt tanúsítja, hogy bár úgy mutatják be őket, mintha szemből kapták volna a lövést, sérüléseik valódi helye alapján őket is a tőlük jobbra elhelyezkedő, a majdanisták által ellenőrzött épületekből lötték le.

Az angol nyelvű médiában egyetlen említés sem esett annak 25 sebesült tüntetőnek a per során tett tanúvallomásáról, akik azt állították, hogy a majdanisták által ellenőrzött épületekből vagy területekről löttek rájuk.

A legnagyobb sajtóorgánumok hasonlóképpen elmulasztottak tudósítani annak a 30 sebesült tüntetőnek a vallomásáról, akik orvlövészeket láttak az említett helyeken, vagy más tüntetők elmondásából értesültek róluk. Ez meglepő, hiszen ezek a vallomások nyilvánosan hozzáférhetőek az interneten a majdani mézárálás tárgyalását rögzítő felvételeken, és angol felirattal is megtekinthetők a tanulmányaim online videó mellékletében. A sebesült majdanisták többségét, akiknek lelövésével a Berkutot vádolták, ezek a vallomások képviselik. Ezek a beszámolók összeegyeztethetőek körülbelül száz további szemtanúnak a médiában és közösségi oldalakon közzétett tudósításával, valamint a nyomozás és per során készült videófelvételekkel. Ám az ukrajnai hivatalos vizsgálat egyszerűen tagadja, hogy lettek volna orvlövészek a majdanisták által ellenőrzött épületekben, még ha maga a legfőbb ügyész mondta is ki, hogy sok tüntetőt a Hotel Ukrajna és egyéb épületek tetejéről tüzelő orvlövészek öltek meg.

Hasonlóképpen egyetlen médium sem említette a belga VRT *News* videófelvételének azon részeit, amelyeken tüntetők a Hotel Ukrajna tetejéről tüzelő orvlövészekről kiabálnak és rájuk mutogatnak, kérlelve őket, hogy ne lőjenek. Ezeket a részleteket csak keveseknek mutatták be a per során, de tanulmányaim mellékleteként elérhetőek a YouTube-on. Ugyanezen videófelvétel más részei azonban eljutottak az USA, Nagy-Britannia, Kanada, Németország, Franciaország, Lengyelország, Olaszország, Ukrajna és sok más állam többszáz millió nézőjéhez, annak bizonyítékeként bemutatva, hogy a kormányerők mézárolták le a majdanistákat.

Az *Associated Press* egy cikkének (melyben idézték a karizmatikus Nadia Szavcsenkót) figyelemre méltó kivételével a hírügynökségek mindmáig figyelmen kívül hagyják számos majdanista politikus és

aktivista nyilvános megjegyzéseit, akik tanúsították, hogy bizonyos majdanista fővezérek szerepet játszottak a vérengzésben.

Szinrén figyelmen kívül hagyták öt grúz exkatona olasz, izraeli, macedón és orosz orgánumokban közzétett beszámolóját, valamint a Berkut ügyvédjei számára tett tanúvallomásaikat. Azt állították, hogy csoportjaik fegyvereket, pénzt és utasításokat kaptak bizonyos grúz és majdanista politikusoktól, hogy a rendőröket és a tüntetőket is gyilkolják.

Állításuk szerint utasításokat kaptak egy szélsőjobboldali kapcsolatokkal rendelkező, korábban az amerikai hadseregben szolgáló mesterlövészről, és láttak grúz, balti, illetve a „Jobboldali Szektor” (Правий сектор) nevű ukrán nacionalista szélsőjobboldali csoport-hoz köthető lövéseket tüzelni a majdanisták ellenőrzése alatt álló bizonyos épületekből.

A nyugati média hallgatással fogadta Anatolij Hricenko elnökjelölt és majdanista politikus, egykori védelmi miniszter egy nemrégije kijelentését is, miszerint a vizsgálatot azért állították le, mert a mai ukrán vezetők valamelyike érintett a tömeggyilkosságban.

Ezzel ellentétben sem a Berkut rendőrei, sem az ex-rendőrök, sem a biztonsági szolgálatok vezetői, sem Janukovics egykori kormányának hivatalnokai nem ismerték el, hogy bármilyen szerepük lett volna az öldöklésben. Arra utaló bizonyíték, hogy az akkori elnök, miniszterei, vagy a parancsnokok a fegyvertelen tüntetők lemeszárlásra utasítást adtak volna, nem került elő sem a per, sem nyomozás, sem a híradások során. Mégis, a nyugati mainstream média tényként kezeli, hogy ilyen parancsok elhangzottak.

Egyetlen nagy nyugati sajtóorgánum sem számolt be az ügyészség által elrendelt, állami intézetek szakértői által az automatizált, számítógépes IBIS-TAIS-rendszer* segítségével lefolytatott ballisztikai vizsgálat eredményeiről. Ezek megállapították, hogy a rendőrségi adatbázis szerint a holttestekben talált lövedékek nem felelnek meg a kijevi Berkut ezred által használt Kalasnyikov gépkarabélyoknak. Ennek az ezrednek egy különleges osztagát vádolják a meszárálással, ám ezt cáfolják azok a vizsgálati eredmények is, melyek szerint sokakat vadászpuska-lövedékek és sörétek öltek meg.

* IBIS – Integrated Ballistics Identification System (Integrált Ballisztikai Azonosítási Rendszer); TAIS – Tactical Airspace Integration System (Taktikai Légtéri Integrációs Rendszer).

Nyugaton, legalábbis az angol nyelvű médiában az ukrainai főügyész nyomozásából sem lett hír. Ez a nyomozás tüntetők vallomásai és rekonstrukciós kísérletek alapján megállapította, hogy a tüntetők csaknem fele (77 a 157 emberből) február 20-án a Berkut által elfoglalt pozícióktól eltérő irányból érkező lövedékektől sebesült meg, és hogy az őket ért sérülésekkel kapcsolatban senkit sem helyeztek vád alá.

Ezen sebesültek egyike az a majdanista egészségügyi önkéntes, akinek sérülését széles körben tárgyalta és a kormány lövészeinek tulajdonította mind a nyugati és ukrán média, mind a politikusok. Miután a hivatalos vizsgálat megállapította, hogy – egyetlen, nemrég nyilvánosságra hozott, kevésbé meggyőző esettől eltekintve – nem a kormány mesterlövészei mészárolták a tüntetőket, azt kell feltételeznünk, hogy ezekre a sebesültekre is a majdanisták ellenőrzése alatt álló épületekből lőttek.

A nyugati média, beleértve a BBC-t is, hallgat a Főügyész Hivatal kijelentéseiről, melyek szerint a szélsőjobboldali Szvoboda párt egy vezetője, aki ekkor parlamenti képviselő is volt, a Hotel Ukrajna egyik szobájában lakott, és az ehhez a szobához tartozó ablakban a BBC riportere egy Majdan-stílusú* zöld sisakot viselő lövést vett filmre, amint a tüntetők és a BBC riportere felé ad le lövéseket.

Hasonlóképpen hallgatás övezi a mainstream médiában azt a kormányzati szakértői vizsgálatot, amely a lövedékek és becsapódások nyomaiból arra következtetett, hogy az ARD német televíziós társaságnak a Hotel Ukrajnában bérelt szobáját a központi postahivatal épületének irányából érte lövés. Ez utóbbi épület ekkor a Jobboldali Szektor főhadiszállása volt; a szervezethez szélsőséges nacionalista ill. neonáci csoportok és fociultrák is köthetők. A golyó kis híján eltalálta az ARD egyik munkatársnőjét. A nyomozók azt is megállapították, hogy egy másik, szintén az ARD által bérelt hotelszobát a Konzervatórium épületéből vettek tűz alá; ez utóbbi ekkor a Jobboldali Szektor „Majdani Önvédelmi Csapat” nevű fegyveres csoportjának főhadiszállása volt.

A ballisztikai vizsgálatnak azzal a per során tett megállapításával kapcsolatban sem jelentek meg híradások, hogy az ABC NEWS hírgyűjtemény egy munkatársát a Hotel Ukrajnában bérelt szobájában

* A Wehrmacht által a II. világháborúban használt *Stahlhelm* rohamsisak után gyártott változata. – A szerk.

találta el egy Winchester kaliberű soft-point vadászpuska-lövedék. Ez a golyó nem hozható összefüggésbe a Berkut Kalasnyikovjaival.

Elgondolkodtató, hogy a nyugati kormányok ill. a média tévesen mutatja be a majdani mészárlást és a hozzá kapcsolódó pert.

John Adams, az amerikai függetlenségi háború egyik vezére 1770-ben védelmébe vette a bostoni mészárlással megvádolt brit katonákat. Ezt a pártfogást fontosnak vélte annak érdekében, hogy a törvénynek a politikával szembeni elsőbbsége érvényre jusson. Mint ismeretes, a perben azt mondta: „a tények makacs dolgok; és bármi legyen is a kívánságunk, a hajlamunk, vagy szenvedélyeink parancsa, az nem változtathatja meg a tények állását és a bizonyítékokat”. Nem csak egy politikai töltetű és kulcsfontosságú tömeggyilkossági perben nyert, de később az Egyesült Államok elnöke is lett. Jó kérdés, hogy csak nem 250 évvel később, a majdani mészárlás ügyében miért hagyják figyelmen kívül Adams jeles mondását.

(Fordította: Kalous Antal; a fordítást az eredetivel egybevetette:
Lyublyanovics Kyra.)

Eredeti megjelenés: Ivan Katchanovski: *The Buried Maidan Massacre and Its Misrepresentation by the West*.

<https://consortiumnews.com/2019/04/22/the-buried-maidan-massacre-and-its-misrepresentation-by-the-west/>